

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **A. A. Z. A.,**
státní příslušnost Bangladěš
t. č. pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, 739 51
Vyšní Lhoty 234

proti
žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje**
sídlem 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava, 30. dubna 1682/24
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 2. 2024 č. j. KRPT-198275-70/ČJ-2023-070022, o prodloužení zajištění

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž byla podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 326/1999 Sb.), prodloužena doba zajištění za účelem správního vyhoštění, stanovená rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odborem

cizinecké policie, oddělením pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 25. 12. 2023 pod č. j. KRPT-198275-55/ČJ-2023-070022, o 60 dnů.

2. Žalobce konstatoval, že žalovaný napadeným rozhodnutím prodloužil dobu zajištění podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců o dalších 60 dnů, tj. celkem již na 270 dnů od okamžiku omezení jeho osobní svobody. Zajištění a jeho prodloužení představuje zcela mimořádný institut cizineckého práva. Jde o zásadní omezení jeho osobní svobody, tedy jednoho z nejvýznamnějších základních práv každého jednotlivce, což je třeba při každém zajištění a jeho prodloužení důsledně vnímat. Žalobce vyslovil přesvědčení, že žalovaný v jeho případě v řízení o správním vyhoštění nepostupuje s náležitou pečlivostí, aktivně, svědomitě, bez zbytečných průtahů a jeho zajištění nesměřuje k cíli vyhoštění. Namítal, že neexistuje reálný předpoklad vyhoštění a doba prodloužení zajištění o dalších opakujících se 60 dnů žalovaný stanovil nepřezkoumatelným způsobem. Dosavadní postup v řízení spíše svědčí o nemožnosti uskutečnit jeho vyhoštění. Ze strany příslušného velvyslanectví ke dni vydání napadeného rozhodnutí neproběhla žádná reakce ani na jednu písemnost, naopak bylo znovu žádáno o zaslání dokumentů týkajících se jeho totožnosti. Žalobce zdůraznil, že za celou dlouhou dobu zajištění neobdržel náhradní cestovní doklad, navíc nebyla ani ověřena jeho totožnost. Uvedl, že neschopnost příslušného státu zajistit vydání náhradního cestovního dokladu má relevanci pro hodnocení reálného předpokladu uskutečnitelnosti vyhoštění. Hodnocení, zda je předpoklad vyhoštění reálný, se nezakládá na jistotě, ale na pravděpodobnosti. Stačí tedy, že reálný předpoklad vyhoštění pravděpodobně absentuje a v zajištění cizince nelze pokračovat. To je i jeho případ.
3. Žalobce namítal, že z napadeného rozhodnutí vůbec nevyplývá, na základě čeho se žalovaný domnívá, že ke zjištění jeho totožnosti, vystavení náhradního cestovního dokladu a následné realizaci vyhoštění dojde během lhůty prodlouženého zajištění, tedy během lhůty 60 dnů, když po celou dobu zajištění nebylo zjištěno žalovaným ničeho k ověření jeho totožnosti, naopak se musely dokumenty opakovaně na velvyslanectví zasílat. Napadené rozhodnutí postrádá výčet úkonů, které bude nutné v řízení ještě provést. Žalovaný pouze popisuje, co již v řízení učinil. V napadeném rozhodnutí je uvedeno, že minimální doba ověření totožnosti je 4 až 5 měsíců, což v jeho případě je již zcela irrelevantní a na něho nedopadající odhad. Zejména když za 180 dnů nebylo ze strany žalovaného zjištěno ničeho.
4. Žalobce vyslovil přesvědčení, že žalovaný neměl prodloužovat dobu zajištění nad 180 dnů. Jde o zcela nestandardní délku zajištění. S tím souvisí zvýšení důrazu na kvalitu odůvodnění, a to včetně vylíčení skutečností, jež k překročení této lhůty vedly a stavu řízení. Avšak žalovaný na tento požadavek rezignoval, pouze konstatoval, že v této věci nemohl žádné úkony nijak urychlit a odkazuje na zcela nereálné doby ověření totožnosti cizinců – 60 dnů. Žalovanému dále vytkl, že fakticky přepsal důvody pro zajištění z předchozích rozhodnutí a v části týkající se skutkových okolností věci přidal pouze sdělení o nereakci Velvyslanectví v Berlíně na písemné urgence. Tedy důvody pro rozhodnutí o prodloužení zajištění zůstaly nezměněny. Žalovaný již při vydání původního rozhodnutí o zajištění pracoval se stejnými informacemi, jako v době vydání rozhodnutí o prodloužení zajištění, a to že nemá cestovní doklad, že bude nutné zajistit na příslušném zastupitelském úřadě ověření jeho totožnosti a následně požádat o vydání náhradního cestovního dokladu. Rovněž věděl, že bude nutné zajistit eskortu přes dotčený stát a komunikaci s domovským státem. Proto je napadené rozhodnutí ve vztahu ke stanovení doby prodloužení zajištění nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

5. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož citoval skutková zjištění a právní závěry.
6. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 172 odst. 5 zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, bez jednání, neboť žalobce ve lhůtě do 5 dnů od podání žaloby nenavrhл konání ústního jednání. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 22. 2. 2024 č. j. KRPT-198275-70/ČJ-2023-070022 žalovaný podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., prodloužil dobu zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění stanovenou rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje ze dne 25. 12. 2023 pod č. j. KRPT-198275-55/ČJ-2022-070022, o 60 dnů.
8. Co se týká skutkových zjištění, z nichž žalovaný vycházel, a jak jsou tato uvedena v napadeném rozhodnutí, soud na ně v podrobnostech odkazuje, neboť zcela korespondují s obsahem spisu a jsou správná.
9. Žalovaný vycházel ze zjištění, že rozhodnutím ze dne 31. 7. 2023 č. j. KRPT-198275-38/ČJ-2023-070022 bylo žalobci uloženo správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 a § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona č. 326/1999 Sb. Rozhodnutí nabylo právní moci 11. 8. 2023. S žalobcem byl sepsán protokol o výsledku účastníka správního řízení za přítomnosti tlumočníka. Žalobce kromě jiného sdělil, že je zcela zdravý, lékaře nenavštěvuje. Z Bangladéše přicestoval legálně letecky před 8 měsíci do Dubaje a pak pokračoval do Rumunska. Cestoval na platný cestovní doklad. V Rumunsku pracoval v pekárně 7,5 měsíce. Za práci dostával plat. Pak se rozhodl z Rumunska odejít do Polska, aby si vydělal více peněz. Cestovní doklad zůstal u rumunského zaměstnavatele. Z Rumunska odešel před 4 dny (míněno k datu výsledku žalobce). Převaděči za cestu z Rumunska do Polska zaplatil přibližně 85 000 Kč. Převaděč ho přivedl k nějakému kamiónu, do něhož se dostal zadními dveřmi, které otevřeli převaděči. Spolu s ním nastoupilo celkem šest lidí. Řidič o nich nevěděl, spatřil je až při výstupu. Převaděči jim řekli, že kamión jede do Polska. V kamiónu byl celou dobu až do příjezdu do České republiky. Když kamión cestou zastavil podruhé, rozřízli plachtu a vyšli z návěsu ven. Asi po hodině je kontrolovala česká policie. Žalobce sdělil, že cílovou zemí pro něho je Polsko. V žádné zemi nepožádal o mezinárodní ochranu. Během cesty ho nikdo nekontroloval. Není členem žádné politické strany, ani nebyl v armádě. Je si vědom toho, že pro vstup na území České republiky potřebuje vízum a cestovní doklad, ale není si vědom svého protiprávního jednání v souvislosti s neoprávněným pobytem. V České republice nemá žádné příbuzné, nežije zde ani žádná osoba, pro kterou by bylo ukončení jeho pobytu na území nepřiměřené z hlediska zásahu do soukromého nebo rodinného života. Na území nemá žádné vazby ani pohledávky. Není zde žádná překážka, která by mu bránila v návratu do domovské země. Žádné nebezpečí ani nelidské zacházení mu nehrozí. V České republice nemá žádné příbuzné, k zemi nemá žádné vazby a nemá zde ani pohledávky. Nemá prostředky na vycestování, má k dispozici jen 250 Euro.
10. Ze správního spisu se rovněž podává, že 29. 7. 2023 hlídka OOP Kravaře prováděla běžnou hlídkovou činnost v přiděleném obvodu Bolatice, kde v blízkosti místa zvaného Křeménky, směrem k ulici Mírová v Bolaticích hlídka policie zpozorovala na poli 4 muže exotického vzhledu. Hlídka vyzvala cizince k předložení dokladů totožnosti, přičemž jeden z cizinců – žalobce ke kontrole nepředložil žádné doklady, které by ho opravňovaly k legálnímu pobytu na území České republiky. Jelikož bylo podezření, že tato osoba neoprávněně vstoupila na

území České republiky, byla dne 29. 7. 2023 v 10.00 hodin na místě zajištěna pro podezření z neoprávněného pobytu na území dle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Na základě těchto skutečností bylo 31. 7. 2023 s žalobcem zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3, § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona č. 326/1999 Sb., a následně bylo vydáno výše citované rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce. Dne 31. 7. 2023 bylo vydáno rozhodnutí č. j. KRPT-198275-27/ČJ-2023-070022, kterým žalovaný rozhodl o zajištění žalobce podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., za účelem správního vyhoštění. Doba zajištění cizince byla podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., stanovena na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody. Správní orgán přistoupil k zajištění žalobce z toho důvodu, že žalobce při svém pobytu na území České republiky jednal v rozporu se zákonem č. 326/1999 Sb. Konstatoval, že správní orgán je povinen předcházet činnosti, která není v souladu se zákonem a z jednání cizince je zřejmé, že existuje nebezpečí, že bude mařit výkon rozhodnutí o správním vyhoštění. Zdůraznil, že cizinec pobýval na území České republiky bez cestovního dokladu a platného oprávnění k pobytu a existuje reálná obava, že se rozhodnutí o správním vyhoštění nepodrobí. Dalším argumentem je to, že cizinci byl dle jeho vyjádření cestovní doklad odcizen převaděčem, cizinec své jednání neupravil, naopak na území přicestoval a nachází se zde bez víza a bez cestovního dokladu. K neuložení zvláštních opatření podle § 123b přistoupil správní orgán zejména z důvodu nebezpečí, že cizinec i nadále z území České republiky neodcestuje a nadále se bude zdržovat na území v rozporu se zákonem o pobytu cizinců. Poukázal na to, že cílovou zemí žalobce byla Polská republika. Tímto je bezesporu vyslovena domněnka, že na území České republiky bude cizinec k dosažení svého cíle i nadále porušovat právní předpisy. Uložení zvláštních opatření za účelem vycestování by v tomto případě dle správního orgánu bylo neúčelné. Protiprávní jednání vzbudilo důvodnou obavu, že se na území České republiky bude cizinec nadále dopouštět porušování právních předpisů České republiky, když je předpoklad, že by se na území nadále volně pohyboval a porušoval tak právní normy. Doba zajištění byla uvedeným rozhodnutím stanovena podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. na dobu 90 dnů, a to s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. K tomu žalovaný uvedl, že vzhledem k tomu, že cizinec nedisponuje cestovním dokladem, čímž porušil uloženou povinnost dle § 103 písm. n) zákona o pobytu cizinců, je nutné pro stanovený cíl rozhodnutí zajistit cestovní doklad náhradní. V první řadě pro tento účel musí dojít k ověření totožnosti cizince, kdy pro toto ověření bude dotazován Interpol a zastupitelský úřad státu, na jejímž základě může příslušný správní orgán požádat o vydání náhradního cestovního dokladu, který je nezbytný pro samotnou realizaci vyhoštění. K tomuto účelu bude s cizincem sepsována žádost o zjištění totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu v příslušné jazykové mutaci, která bude zaslána Ředitelství služby cizinecké policie a ten pak vyhotoví dožádání, které zašle se všemi potřebnými podklady na zastupitelský úřad dotčené země. Posléze je správní orgán nucen vyčkat reakce dožadovaného státu, přičemž doba vydání náhradního cestovního dokladu je různá, neboť se odvíjí od konkrétního státu, kterého je cizinec státním občanem, obvykle se tato doba u států z třetích zemí pohybuje od 40 do 60 dnů. Odvíjí se ovšem od poskytnutých informací cizincem v rámci sepsování žádosti o ověření totožnosti, kdy cizinec uvádí nejen základní údaje o své osobě, ale i o rodinných příslušnících, o místě narození, o místech pobytu a ostatních údajích souvisejících s ověřením totožnosti. Žalovaný rovněž při stanovení doby trvání zajištění přihlédl k době, která je nutná k zabezpečení přepravních dokladů, kdy Ředitelství služby cizinecké policie obstarává letenku nebo vyjednává průvoz cizince přes jiné státy Evropské unie, resp. další

země, kdy je nutné zajistit policejní eskortu přes dotčený stát, a komunikuje s domovským státem cizince o vzetí zpět cizince, přičemž doba k zajištění těchto náležitostí se pohybuje kolem 90 kalendářních dnů. S ohledem na výše uvedené správní orgán byl přesvědčen, že doba trvání zajištění stanovená na 90 dnů, je přiměřená.

11. Dne 25. 10. 2023 žalovaný pak vydal rozhodnutí č. j. KRPT-198275-51/ČJ-2023-070022, jímž prodloužil dobu zajištění žalobce podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., za účelem správního vyhoštění stanovenou výše citovaným rozhodnutím ze dne 31. 7. 2023 č. j. KRPT-198275-27/ČJ-2022-070022, o 60 dnů. Dne 25. 12. 2023 žalovaný vydal následně rozhodnutí č. j. KRPT-198275-55/ČJ-2022-070022, kterým prodloužil dobu zajištění žalobce podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů v návaznosti na § 125 odst. 2 písm. c) téhož zákona, za účelem správního vyhoštění stanovenou rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odborem cizinecké policie, oddělením pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 25. 10. 2023 pod č. j. KRPT-198275-51/ČJ-2022-070022, o 60 dnů. Zajištění žalobce žalovaný poté prodloužil rozhodnutím ze dne 25. 12. 2023 č. j. KRPT-198275-55/ČJ-2023-070022, jímž dobu zajištění žalobce prodloužil opět o 60 dnů.
12. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný vycházel ze sdělení Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 16. 2. 2024, které je součástí správního spisu a z něho se podává, že ze strany ŘSCP bylo v dané věci učiněno několik dotazů na Velvyslanectví Bangladéše ke zjištění aktuálního stavu ověřování totožnosti žalobce, naposledy dne 12. 2. 2024, kdy byl znovu kontaktován pracovník Velvyslanectví Bangladéše ohledně stavu žádosti o ověření totožnosti. Ředitelství služby cizinecké policie od něj obdrželo zprávu, že se žádostmi momentálně zabývají odpovědné orgány a uvedený pracovník se spojí na konci měsíce února 2024 s dalšími informacemi o progresu ve věci ověřování totožnosti. Spolu s tímto sdělením bylo z jeho strany zažádáno o zaslání dokumentů, týkajících se totožnosti cizinců, pro zajištění rychlejšího ověření.
13. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný vycházel ze sdělení Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 16. 2. 2024 č. j. CPR-28219-15/ČJ-2023-930311-T247, z něhož se podává, že 17. 8. 2023 byla prostřednictvím elektronického systému RCMS pro Bangladéšskou lidovou republiku sloužící k ověřování totožnosti státních příslušníků Bangladéše, a to výhradně elektronickou formou, odeslána elektronická žádost o ověření totožnosti žalobce. Při kontrole stavu žádosti v elektronickém systému RCMS dne 16. 2. 2024 byla žádost nadále v procesu ověřování. Dne 11. 9. 2023 byla na Velvyslanectví Bangladéše zaslána žádost o sdělení informací k ověření totožnosti uvedeného cizince. Dne 9. 11. 2023 bylo ŘSCP informováno prostřednictvím pracovníka konzulárního oddělení Velvyslanectví Bangladéše, že stav ověřování totožnosti stále probíhá u odpovědných orgánů Bangladéše. Dne 6. 12. 2023 bylo telefonicky hovořeno s pracovníkem Velvyslanectví Bangladéše, který má na starosti elektronický systém RCMS. Tento pracovník uvedl, že proces ověřování totožnosti žalobce nadále probíhá. Veškeré podklady byly ze systému RCMS převzaty odpovědnými orgány v Bangladéši, následná administrativní procedura je poněkud zdlouhavá, avšak bylo přislíbeno, že veškeré žádosti v systému RCMS budou do konce prosince 2023 vyřízeny. Dne 24. 1. 2024 bylo komunikováno s nově ustanoveným pracovníkem Velvyslanectví Bangladéše, který je odpovědný za elektronický systém RCMS. Ten uvedl, že z důvodu jeho ustanovení a technických potíží v systému RCMS, byla práce zastavena na několik týdnů. Z další komunikaci vyplynulo, že bangladéšská strana žádosti Ředitelství služby cizinecké policie o ověřování totožnosti státních příslušníků Bangladéše v systému RCMS nemůže

dohledat. Celá záležitost byla rovněž postoupena evropskému styčnému úředníkovi pro migraci, který situaci dále řešil. Za jeho asistence byly všechny žádosti o ověření totožnosti předány příslušným orgánům v Dháce. Rovněž bylo ŘSCP sděleno, že pracovník Velvyslanectví Bangladéše v Berlíně má aktuálně přístup k podaným žádostem, které by měly být včas zpracovány. Ze strany ŘSCP bylo v dané věci učiněno několik dotazů na Velvyslanectví Bangladéše ke zjištění aktuálního stavu ověřování totožnosti, naposledy dne 12. 2. 2024, kdy byl znovu kontaktován pracovník Velvyslanectví Bangladéše ohledně stavu žádosti o ověření totožnosti. ŘSCP od něj obdrželo zprávu, že žádostmi se momentálně zabývají odpovědné orgány a uvedený pracovník se spojí na konci měsíce února 2024 s dalšími informacemi o progresu ve věci ověření totožnosti. Spolu s tímto sdělením bylo z jeho strany požádáno o zaslání dokumentů, týkajících se totožnosti cizinců, pro zajištění rychlejšího ověření. V případech ověřování totožnosti a vydávání náhradních cestovních dokladů byla s Velvyslanectvím Bangladéše v minulosti dobrá spolupráce, např. v roce 2022 byla ze strany ŘSCP ověřována totožnost u 14 státních příslušníků Bangladéše, kdy u 13 osob byla Velvyslanectvím Bangladéše totožnost ověřena a následně byly těmto cizincům vydány náhradní cestovní doklady. Přibližná doba pro ověření totožnosti však byla minimálně 4 – 5 měsíců. Na začátku roku 2023 byly vydány 2 náhradní cestovní doklady na základě vložených žádostí o ověření totožnosti do systému RCMS z roku 2022. Další žádosti byly vloženy až v druhé polovině roku 2023, nicméně ty zůstaly zatím bez reakce, a to mimo jiné i z výše uvedených technických důvodů na straně Bangladéše. V letošním roce tedy nemá ŘSCP s ověřováním totožnosti u státních příslušníků Bangladéše zatím žádnou zkušenost. Z pracovní schůzky mezi zástupci členských států EU, organizací pro migraci a zástupci Bangladéše konané 1. 12. 2023 však vyplývá, že doba vyřízení žádostí v RCMS je u členských států EU podobně dlouhá (i 6 měsíců, pozn. bez technických problémů systému). Bangladéš má největší hustotu zalidnění, vzhledem k tomu je samotný proces ověřování totožností velice náročný a je důležité, aby cizinec uvedl co nejpresněji místo bydliště v Bangladéši. ŘSCP dále podotklo, že pro Českou republiku je ve věci vydání náhradního cestovního dokladu věcně příslušné Velvyslanectví Bangladéše v Berlíně, které je rovněž příslušné pro Spolkovou republiku Německo, kdy samotná Spolková republika Německo na pracovní schůzce zmínila, že v systému RCMS čekají na vyřízení téměř tisícovky žádostí o ověření totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu. Vzhledem k počtu žádostí německé strany je patrné, že je Velvyslanectví Bangladéše v Berlíně v otázce vydání náhradního cestovního dokladu pracovním vytíženo. Dle sdělení ŘSCP v případě ověření totožnosti bangladéšskou vládou a vydání náhradního cestovního dokladu pro žalobce Velvyslanectvím Bangladéše v Berlíně, není možné dle bangladéšské legislativy nahrát náhradní cestovní doklad ke stažení do elektronického systému RCMS. Veškerou dokumentaci musejí úředníci zpracovat, vyplnit a podepsat ručně. Náhradní cestovní doklad je poté zaslán diplomatickou poštou na ŘSCP, což může trvat až 14 dnů. V důsledku nutnosti těchto postupů se prodlužuje doba před samotnou možností realizace. Vzhledem k tomu, že žalobce požádal o dobrovolný návrat zpět do domovského státu, bude mu následně zajištěna letenka do Bangladéše ze strany Ministerstva vnitra ČR, Odboru azylové a migrační politiky, oddělením dobrovolných návratů. Z důvodů zabezpečení vhodného spojení může zajištění letenky trvat až 14 dnů. ŘSCP uzavřelo, že i přes veškeré jeho snahy nebude možné zabezpečit vydání náhradního cestovního dokladu pro žalobce a provést realizaci jeho správního vyhoštění do země původu ve stávající lhůtě pro zajištění, tj. do 23. 2. 2024, nicméně vzhledem k vyjádření pracovníka Velvyslanectví Bangladéše, spolupráci

organizace pro migraci, evropského styčného úředníka pro migraci a vlády Bangladéše v Dháce, je reálný předpoklad realizace vyhoštění v době prodloužení doby zajištění.

14. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný konstatoval, že z předchozí zkušenosti je zřejmé, že obvyklá doba ověření totožnosti dalece přesahuje 90 dnů, přesnou lhůtu však stanovit nelze. Samotné vydání náhradního cestovního dokladu také neprobíhá promptně, minimálně však v rádech týdnů. Pokud dojde k ověření totožnosti a následně Velvyslanectví Bangladéše cizinci vystaví náhradní cestovní doklad, bude ze strany ŘSCP přistoupeno k zajištění realizace správního vyhoštění cizince s policejní eskortou, oddělení doprovodu letadel ŘSCP. Z tohoto důvodu bude nutné zajistit pro cizince let s policejní eskortou, současně je potřeba zajistit povolení tranzitu od příslušných policejních orgánů tranzitního státu. V této věci bude také nutné požádat o informování příslušných policejních orgánů v Bangladéši o přiletu cizince s policejní eskortou a jeho převzetí od policejní eskorty na příslušném letišti v Bangladéši. Všechny informace je vhodné odeslat s dostatečným časovým předstihem. Z důvodu dalšího logistického zabezpečení (letenky, ubytování, a jiné) a nutnosti spolupráce na diplomatické úrovni, může zajištění uvedených náležitostí trvat několik týdnů pro vydání náhradního cestovního dokladu. Žalovaný uzavřel, že vzhledem k uvedeným skutečnostem, i přes veškeré snahy ŘSCP, nebude možné zajistit náhradní cestovní doklad pro žalobce a provést realizaci jeho správního vyhoštění do země původu ve stávající lhůtě pro zajištění, tj. do 23. 2. 2024, nicméně je reálný předpoklad realizace vyhoštění v době prodloužení doby zajištění podle § 125 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. Z tohoto důvodu je zde žádoucí prodloužení zajištění o dalších 60 dnů. Nemožností aplikace zvláštního opatření namísto zajištění žalobce se žalovaný v napadeném rozhodnutí zabýval a jeho úvahy jsou uvedeny na str. 8 – 10.
15. Krajský soud předně konstatuje, že žalovaný v původním rozhodnutí o zajištění žalobce, stejně jako v tomto posuzovaném vycházel především ze zjištění, že žalobce neoprávněně vstoupil a pobýval na území ČR bez platného cestovního dokladu a bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu nebyl oprávněn. Z jeho výpovědi před správním orgánem plyne, že z Bangladéše odešel z ekonomických důvodů a jeho cílovou zemí je Polsko. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Azs 171/2015-52 se podává, že cizince lze podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců zajistit mj. právě v případě, že jde o nelegálně pobývajícího cizince deklarujícího záměr pokračovat do další země EU. Neopominutelným faktem je, že proces ztotožnění žalobce, které vedly správní orgány ČR společně s orgány Bangladéšské lidové republiky, nebyl k datu vydání napadeného rozhodnutí ukončen, protože nebyl žalobci vydán žádný doklad ověřující jeho totožnost. Bez existence takového dokladu tak bylo vyloučeno, aby došlo k nějaké změně, která mohla mít vliv na důvody zajištění žalobce a v důsledku toho i na rozhodnutí o prodloužení zajištění. Jelikož žalobce nedisponoval potřebným dokladem, neuvedl žádné nové skutečnosti, které by měly vliv na posouzení prodloužení zajištění, tyto skutkové okolnosti případu zůstaly ke dni rozhodnutí žalovaného neměnné a důvody pro trvání zajištění žalobce byly shodné, jako byly důvody popsány v prvním rozhodnutí o zajištění a v rozhodnutí o prodloužení zajištění a tyto důvody nadále trvaly. Krajský soud považuje za podstatné konstatovat, že žalovaný bezprostředně po zajištění žalobce činil kroky potřebné k realizaci správního vyhoštění. Požádal Ředitelství služby cizinecké policie o zjištění totožnosti žalobce, jak plyne ze sdělení Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 16. 10. 2023 a průběžně zjišťoval stav řízení o zjištění totožnosti, jak se podává ze sdělení ŘSCP ze dne 14. 12. 2023, 22. 1. 2024 a 16. 2. 2024. Rychlost vyřizování požadavku ze strany bangladéšských úřadů však nemohl žalovaný nikterak ovlivnit. To na

stranu druhou zcela nevylučovalo možnost, že správní vyhoštění je uskutečnitelné. Dle názoru soudu v souladu s ustálenou judikaturou žalovaný v napadeném rozhodnutí zdůvodnil prodloužení zajištění nezměněnými skutkovými okolnostmi od doby vydání prvního rozhodnutí o zajištění žalobce a rozhodnutí o prodloužení zajištění (viz rozsudek NSS č. j. 1 As 90/2011-124). Rovněž uvedl, proč vyhoštění žalobce nebylo možné dosud realizovat. Ze správního spisu se nepodává, že by v době, kdy o prodloužení doby zajištění žalovaný rozhodoval, mu byla známa skutečnost nasvědčující tomu, že účel, pro který byla osobní svoboda žalobce (správní vyhoštění do Bangladéše), nebude možno realizovat. Ani ze skutečnosti, že ověření totožnosti žalobce a následné obstarání cestovního dokladu ve spolupráci s Velvyslanectvím Bangladéše v SRN probíhá pomaleji, nemohl žalovaný bez dalšího usuzovat na existenci důvodů, jež znemožňují žalobcovo vyhoštění. Krajský soud v této souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Azs 156/2015-51, v němž NSS uvedl, že chybějící cestovní doklad cizince není důvodem znemožňujícím vycestování, a to ani za situace, že jeho obstarání je časově i věcně složité. Uvedená okolnost pouze zvyšuje časové nároky zajištění za účelem správního vyhoštění, konec citace. S názorem žalovaného, který vyslovil přesvědčení o tom, že vyhoštění bylo v době, o kterou se zajištění prodlužuje, alespoň potenciálně možné, zdůvodnil mimo jiné skutečností, že Velvyslanectví Bangladéšské lidové republiky spolupracuje s tuzemskými orgány a je důvodné v dané době předpokládat realizaci vyhoštění. Z citovaného obsahu správního spisu vyplývá zcela jasně, že k datu vydání napadeného rozhodnutí bylo ze strany policie vynaloženo veškeré úsilí a byly učiněny veškeré kroky k ověření totožnosti žalobce a k získání cestovního dokladu. Soud se zcela ztotožňuje se závěry žalovaného a z důvodů, jak jsou tyto přezkoumatelně uvedeny v napadeném rozhodnutí, dospěl k závěru, že žalovaný nepochybil, pokud zajištění žalobce prodloužil v souladu s ust. § 125 odst. 2 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., v platném znění, o dalších 60 dnů tak, aby mohl pokračovat v úkonech nezbytných k přípravě výkonu jeho vyhoštění, kteréžto úkony žalovaný řádně činil po celou dobu žalobcova zajištění, jak je uvedeno výše. Soud uzavírá, že nebyla dána existence překážek správního vyhoštění žalobce do Bangladéše a naopak zde byla reálná možnost toto vyhoštění uskutečnit a rozhodnutí o prodloužení doby zajištění bylo vydáno v souladu se zákonem. Soud rovněž sdílí důvody, pro které žalovaný dospěl k závěru, že uložení zvláštního opatření za účelem vycestování by v posuzovaném případě bylo neúčelné. V podrobnostech soud proto zcela odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

16. Soud z výše uvedených důvodů žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
17. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 14.03.2024

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně